

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **P. P.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25** (dále jen **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě datované 8.9.2009 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2009 č. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 24. července 2009 č. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ Praha ze dne 24.7.2009, jímž žalovaná zamítla žalobci žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) v Karlových Varech ze dne 9.7.2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20%, přičemž podle § 39 citovaného zákona je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť jeho popsaný zdravotní stav není dobrý, protože má epilepsii po úrazu 6.2.1999; žádal o nové posouzení zdravotního stavu i zaslaných lékařských zpráv, jelikož bez léků nemůže být a nemá je z čeho hradit.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu* OSSZ v Karlových Varech vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání ze dne 9.7.2009 vyplývá, že žalobce nebyl uznán plně ani částečně invalidní s tím, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole VI., oddíl A, položce 6, písm. a) přílohy č. 2

vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění (dále jen **vyhláška**), tj. 20% a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** nebo **posudková komise** či **komise**), jak vyplývá z ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 19.10.2009, jemuž byl žalobce přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSZZ žalobce nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění*, v platném znění (dále jen **zákon**) nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 citovaného zákona, neboť nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky. PK MPSV po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku, jakož i vyšetření (orientační) žalobce přítomným odborným neurologem konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zapříčiněný poúrazovou epilepsií, lokalizováno FT se záchvaty fokálními i generalizovanými po otevřené zlomenině kosti čelní s kontusně komočním syndromem s odstraněním kostních fragmentů. Rozumová disponovanost je u něho průměrná IQ 99. Měl jeden záchvat v květnu a jeden v srpnu letošního roku. Od ledna letošního roku se objevují opakované bolesti hlavy někdy se zvracením. Při velkém záchvatu padá, po záchvatu se cítí unavený a spavý. Poúrazová epilepsie není zatím dostatečně kompenzována medikací. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole VI. (*nervový systém*), oddílu A (*postižení mozku*), položce 6 písm. b) (*epileptické záchvaty a jiná záchvatovitá onemocnění - forma částečně kompenzovaná, velké záchvaty zpravidla jedenkrát až dvakrát měsíčně nebo malé záchvaty zpravidla jedenkrát až dvakrát týdně*) přílohy č. 2 vyhlášky 25%, když komise hodnotila maximálním počtem procent v rozsahu 10-25%, v čemž zohlednila i možnosti pracovního zařazení a rekvalifikaci, a tuto procentní míru ve smyslu § 6 odst. 4 a odst. 5 uvedené vyhlášky nezměnila. Komise také uvedla, že nelze hodnotit podle písmene c) – nejde o formu částečně kompenzovanou s lehkým neuropsychickým defektem, velké záchvaty zpravidla 3x měsíčně, nebo malé záchvaty zpravidla 5x týdně. Obecně je žalobce neschopen práce ve výškách, u vody, u točivých strojů, ve směnném provozu, nemůže řídit motorová vozidla, bez extrémní zátěže. Je schopen práce za výše uvedených kautel – práce dělnického charakteru – dozorové, kontrolní, práce ve službách, prodej apod. Výkonem zdravotně vhodného zaměstnání nedojde k vážnému zhoršení zdravotního stavu. Komise hodnotila rozdílně od hodnocení lékaře OSSZ, který hodnotil podle kap. VI., oddílu A, položky 6, písmene a) – přílohy číslo 2 vyhlášky – jde zřejmě o administrativní chybu, neboť uváděných 20% není pod písmenem a). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech žalobce dne 4.2.2010 (*dle poznámky soudu s ním byla obtížná komunikace, na většinu otázek nebyl schopen kvalitně odpovědět*) mimo jiné setrval na podané žalobě s tím, s posudkem PK MPSV pokud jde o nepřiznání částečného invalidního důchodu nesouhlasí pro jím popsané zdravotní potíže, když velkými záchvaty trpí dvakrát až třikrát v měsíci, přičemž neví, kdy a kde jej záchvat

postihne; i učený poměr ukončený v roce 2009 měl s úlevami (zkrácená praxe na pouhé 4 hodiny); proto nemá šanci pracovat, řidičský průkaz si udělat nesmí, není schopen vykonávat práci, nemá z čeho žít. Závěrem nenavrhl provedení dalších důkazů a souhlasil s projednáním věci v nepřítomnosti.

Následně k žádosti zdejšího soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 22.2.2010, kdy vyjádřila, že vyhodnotila všechny skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 19.10.2009, neboť od poslední neurologické kontroly v dubnu r. 2009 měl žalobce jeden záchvat v květnu, v červnu a v srpnu.

Ústního jednání konaného u zdejšího soudu dne 17.3.2010 se žalobce nezúčastnil, pouze písemně podáním doručeným zdejšímu soudu dne 9.3.2010 sdělil, že na podané žalobě trvá. Zástupce žalované navrhl doplnění posudku PK MPSV, neboť dosud neobsahuje všechny nezbytné skutečnosti mající výrazný vliv na posouzení invalidity žalobce zejména s ohledem na nesrovnalosti ohledně IQ žalobce, jehož průměr dle psychologického vyšetření z 24.5.2005 byl 99 a dle vyšetření z 19.9.2009 jen 72, tedy výše IQ se spíše blíží hodnocení podle kapitoly V., položka 6, písm. a) příl.č. 2 vyhlášky a je na místě přehodnotit posudkové zhodnocení v této věci i ve vztahu k použití § 6 odst. 4 vyhlášky.

Poté k dalším žádostem zdejšího soudu PK MPSV doplnila posudek nejprve dne 6.5.2010, kdy setrvala na svém dosavadním závěru, a poté dne 3.6.2010 se stejným závěrem s tím, že není schopna spolehlivě vysvětlit zjištěný rozdíl v hodnocení intelektové kapacity žalobce dne 24.5.2005 (IQ 99) a 21.9.2009 (IQ 72) /pozn. soudu: zpráva o vyšetření provedeném 16.9.2009 byla datována 21.9.2009/ a dle komise absolvování a ukončení středního odborného učiliště signalizuje, že se u žalobce nejedná o lehkou mentální retardaci.

Při dalším ústním jednání dne 30.6.2010, z něhož se žalobce rovněž písemně omluvil, zástupce žalované vyjádřil, že pro objektivní posouzení věci je nezbytné provést kompletní psychologické vyšetření žalobce právě s ohledem na všechny dosud zjištěné skutečnosti s přihlédnutím k posudkovému hledisku kapitoly V., položky 6, přílohy č. 2 vyhlášky, s čímž se dostatečně komise nevypořádala ani při dalších doplněních posudku PK MPSV.

Poté dne 6.10.2010 PK MPSV k žádosti soudu znovu doplnila posudek po provedení psychologického vyšetření žalobce dne 1.9.2010 a závěrem uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSZZ žalobce nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 citovaného zákona, neboť nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky. K datu 16.9.2009 byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona, ale nebyl plně invalidní dle téhož zákona, protože šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nedosahoval však 66% odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Komise uvedla, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je způsoben poúrazovou epilepsií lokalizovanou FT se záchvaty fokálními i generalizovanými po otevřené zlomenině čelní kosti s kontusně komočním syndromem s odstraněním kostních fragmentů. Rozumová disponovanost má u žalobce sestupnou tendenci z IQ 99, přes IQ 72 a poslední IQ 67 z vyšetření 1.9.2010 provedené PhDr. H. *Dlouhodobě nepříznivý zdravotní*

stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole VI., odd. A, položce 6, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky s maxim. počtem 25%. Vzhledem k úbytku aktuálních intelektových schopností komise zvyšuje o 10%, celkově tedy 35%. Nelze hodnotit podle písmene c) – nejde o formu částečně kompenzovanou s lehkým neuropsychickým defektem, velké záchvaty zpravidla 3x měsíčně, nebo malé záchvaty zpravidla 5x týdně. Žalobce je obecně neschopen práce ve výškách, u vodních nádrží, točivých strojů, ve směnném provozu, nemůže řídit motorová vozidla, bez extrémní zátěže; je schopen práce za výše uvedených kautel, práce dělnického charakteru, dozorové, kontrolní, ve službách. Výkonem zdravotně vhodného zaměstnání nedojde k vážnému zhoršení zdravotního stavu. Komise stanovila datum vzniku invalidity dnem psychologického vyšetření PhDr. K. 16.9.2009, tj. až po rozhodnutí ČSSZ (24.7.2009), neboť u žalobce dochází k úbytku rozumových schopností, které byly potvrzeny nově vyžádaným psychologickým vyšetřením; s ohledem na výsledky všech vyšetření lze konstatovat, že s velkou pravděpodobností byl již k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.7.2009 stejný stav jako ten, který byl zjištěn následně provedeným psychologickým vyšetřením, tudíž byl s určitostí prokazatelný k datu 16.9.2009 – psychologické vyšetření. (Stejnopisy všech doplnění posudku byly rovněž doručeny žalobci i žalované.)

Podle § 39 odst. 1 zákona je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle § 43 zákona má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal

- a) částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1 věta první zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve

zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Žalobce se žalobou domáhal alespoň přiznání nároku na částečný invalidní důchod, jak upřesnil před Okresním soudem v Karlových Varech dne 4.2.2010, i když původně žádal o plný invalidní důchod. Částečná invalidita je právně upravena v již citovaných ustanoveních § 43 a § 44 zákona. Za soustavnou výdělečnou činnost se považuje podle § 5 věty první vyhlášky činnost vykonávaná tak, že výdělek z ní je stálým zdrojem příjmu, a to i když tato činnost nezakládá účast na důchodovém pojištění. Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 téže vyhlášky rozumí schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky v kapitole I.–XV. Pojištěnec je dále částečně invalidní také tehdy, ztěžuje-li mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně obecné životní podmínky ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 zákona, jejichž okruh stanoví příloha č. 4 vyhlášky zahrnující pod tento pojem závažná zdravotní postižení ortopedická, chirurgická, nervová, smyslová a jim obdobná.

Pro úplnost soud dodává, že podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. V této věci byly 6.10.2010 PK MPSV shledány podmínky pro uvedené zvýšení.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.10.2009 a zejména jeho doplnění ze dne 6.10.2010 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce s velkou pravděpodobností již částečně invalidní*, když prokazatelně částečně invalidní byl 16.9.2009, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2009 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.), spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán neměl ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, i když **datum vzniku částečné invalidity bylo stanoveno až psychologickým vyšetřením dne 16.9.2009 a jeho zdravotní stav byl na příslušné OSSZ v Karlových Varech posouzen již 9.7.2009, avšak v této věci se jedná pouze o vývoj v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce, nikoli o nové zdravotní postižení**.

Žalovaná bude tedy vycházet po právní moci tohoto rozsudku ze zjištění, že žalobce je částečně invalidní sice až od 16.9.2009 (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), ale vydá o tom rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp.zn. 16 Cad 238/2009 ze dne 3.11.2010, i když je soudu samozřejmě známo, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí sice vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 24.7.2009, avšak s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti této svým způsobem specifické věci rozhodl soud, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku. Samozřejmě je soudu známo, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.7.2009 byl žalobce pouze s největší pravděpodobností částečně invalidní, ale s určitostí byla částečná invalidita stanovena až k 16.9.2009 právě s ohledem na výsledek psychologického vyšetření, který potvrdil klesající

IQ žalobce. Soud apeluje na žalovanou, aby v rámci dobré správy (hlava II zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**) respektovala zjištěnou skutečnost týkající se vzniku částečné invalidity žalobce a v tomto případě nepostupovala ryze byrokraticky v tom směru, že by žalobce musel podat novou žádost o částečný invalidní důchod a podstoupit nové posouzení zdravotního stavu minimálně ve správním řízení v prvním stupni před OSSZ, event. dále v řízení o námitkách, které je platné od 1.1.2010 (druhý stupeň správního řízení), případně ještě podání žaloby u soudu, aby dosáhl vydání rozhodnutí o částečné invaliditě vzniklé 16.9.2009 dle posudku PK MPSV, čímž by došlo k neúměrné délce řízení, což by bylo možno hodnotit jako poškození práv žalobce spočívající v nepřiměřené délce trvání celého řízení, když i toto soudní řízení kvůli nezbytnému opakovanému doplnění posudku PK MPSV trvalo více jak 1 rok.

Soud v této věci vycházel jak z judikátu *Nejvyššího správního soudu* se sídlem v Brně (dále jen **NSS**) sp. zn. Ejk 246/2010 (*podmínky nároku na důchodovou dávku je nutno zkoumat nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s.ř.s., ale i ke dni, ke kterému žalobce splnil alespoň jednu ze zákonných podmínek stanovených zákonem*), tak i z názoru vyjádřeného v rozsudku **NSS č.j. 6 Ads 13/2006-51 ze dne 28.3.2007**, dle něhož by žalovaná měla v rámci principů dobré správy dbát toho, aby pojištěnci byli náležitě o svých právech poučováni, včetně úpravy tiskopisů, na kterých pojištěnec o dávku žádá tak, aby bylo zřejmo, že k jedné žádosti, v této věci o plný invalidní důchod, mu může být žalovanou přiznán i pouze důchod částečný, když pojištěnec by měl být s touto možností kvalifikovaně seznámen a měl by mít i možnost projevit svou vůli v řízení správním ohledně setrvání na takové žádosti, zjistí-li se, že jeho zdravotní stav odpovídá jen částečné, nikoli plné invaliditě. *Dle soudu není vhodné požadovat po pojištěncích, aby po skončení řízení o jeden typ invalidního důchodu zahajovali další řízení o druhý typ invalidního důchodu*, přičemž tyto pojištěnci mohou být ovlivněni délkou soudního řízení před dvěma stupni správních soudů, může dojít ke dvěma efektům, z hlediska ochrany sociálních práv krajně nežádoucím: jednak by zůstalo na žalované, kdy a jak zjistí skutkový stav věci, a patrně jen když libovolně uzná za vhodné, přizná důchod, jinak se bude „držet předmětu řízení“ vymezeném v žádosti, a chybu v utváření skutkového stavu věci nebude možno v soudním řízení odstranit, přestože pojištěnci nepochybně od data zjištění v soudním řízení určitý typ důchodu náleží, jednak na základě nové žádosti půjde o řízení, v němž lékař OSSZ nebude nijak vázán zjištěním v řízení soudním, a to jak z hlediska data vzniku invalidity tak jejího typu, a konečně může za určitých okolností pojištěnec ztratit nárok i s ohledem na zjišťování doby pojištění potřebné pro vznik nároku, který by podle závěrů soudního řízení měl. Navíc nelze odhlédnout od právní situace, která vede k tomu, že tyto dva typy invalidity se velmi sbližují a v zásadě se již jedná v současné době o jeden typ dávky, takže tím spíše je neodůvodněné nutit pojištěnce, jenž typicky podal žádost o plný invalidní důchod, aby po několikaměsíčním řízení před žalovanou a po dalším řízení před soudy podával novou žádost o částečný invalidní důchod, třebaže míra poklesu jeho schopnosti výdělečné činnosti byla kvalifikovaně zjištěna v soudním řízení, v němž byl skutkový stav věci přezkoušen a doplněn a v tomto rozsahu žalovanou soud svými zjištěními zavázal.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II.rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : **Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).**

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku lze podat pouze za podmínek stanovených v § 102 a následující s.ř.s. ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních a stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 3. listopadu 2010

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně